

2 Петра

¹ Симон Петр, слуга і апостол Ісуса Христа, тим, що з нами однаку дорогу віру прийняли по правді Бога нашого і Спаси Ісуса Христа: ² благодать вам і впокій нехай умножить ся в познанню Бога й Ісуса, Господа нашого. ³ Яко ж усе до життя і побожності дароване нам Божою силою Його, через познання Покликавшого нас славою і чеснотою (милостю), ⁴ чим найбільші і дорогі обітницї даровані нам, щоб через них були ви спільниками Божої природи, ухилиючись від тлінного хотіння, що в сьвітї, ⁵ то доложіть до сього усе ваше старанне, і подайте у вірі вашій чесноту, а в чеснотї розум, ⁶ а в розумі вдержанне, а у вдержанню терпінне, а в терпінню побожність, ⁷ а в побожності братню любов, а в братній любові любов (для всіх). ⁸ Коли бо се буде у вас і умножить ся, то не оставить вас лїнивими, ані безплодними в познанні Господа нашого Ісуса Христа. ⁹ У кого бо нема сього, той слїпий і коротко видючий, що забув на очищенне давних своїх грїхів. ¹⁰ Тим то, брати, старайтесь більше утвердити ваше покликанне і вибранне; се бо роблячи, ніколи не спотикнетесь. ¹¹ Так бо щедро дозволить ся вам вхід у вічне царство Господа нашого і Спаси Ісуса Христа. ¹² Тим і не занехую завсїди пригадувати вам сї речі, хоч ви й знаєте, і утвержені у сїй правді. ¹³ Видить ся ж менї право, доки я у сїй оселї, розбуджувати вас у наповіданню; ¹⁴ знаючи, що скоро оставлю оселю мою, яко ж і Господь наш Ісус Христос обявив менї. ¹⁵ Старати му ся ж, щоб ви і всюди, по моему розстанню, робили спомин сїх рїчей. ¹⁶ Не

за байками бо, хитро придуманими, йдучи, обявили ми вам силу і прихід Господа вашого Ісуса Христа, а будвши самовидцями величчя Його. ¹⁷ Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли зійшов до Него од величньої слави такий голос: “Се Син мій любий, що я вподобав Його.” ¹⁸ сей голос чули ми, як сходив з неба, будвши з Ним на горі свьятій. ¹⁹ Ще ж маємо певніше слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на него, як на свьітильника, що свьітить в темному місці, аж День засияє, і денниця зйде в серцях ваших; ²⁰ се найперш знаючи, що жадне книжне пророцтво не дієть ся своїм розв'язаннем. ²¹ Бо ніколи із волі чоловіка не виповідано пророцтво, а від Духа свьятаго розбуджувані, промовляли свьяті люде Божі.

2

¹ Були ж і лжепророки між людьми, як і між вами будуть лжеучителі, котрі введуть ересі погібелі, і відцуравшись викупившого їх Владики, приведуть на себе скору погібіль. ² І многі підуть за їх погібільлю, котрі дорогу правди хулити муть, ³ і в зажерливості придуманими словами вас підходити муть, для котрих суд з давнього часу не гаїть ся, і погібіль їх не дримає. ⁴ Бо коли Бог ангелів, що згрішили, не пощадив, а кинув їх в окови пекельної темряви, і передав, щоб хоронено їх на суд; ⁵ і коли первого свьіта не пощадив, а самовосьмого Ноя, проповідника правди, охоронив, повідь на свьіт нечестивих допустивши; ⁶ і коли городи Содому й Гоморру засудив на руїну, обернувши в попіл, і поставивши, яко приклад для будучих безбожників, ⁷ а ізбавив праведного Лота, омерзенного розпустним життем безбожників; ⁸ (живучи бо між ними праведник той, дивлячись і слухаючи про беззаконні діла, день

в день мучив праведну душу;) ⁹ то й знав Господь побожних з покуси вибавляти, неправедних же хоронити про судний день на муки, ¹⁰ найбільше ж тих, що ходять в слід за тілом в нечистому хотінню, і зневажають начальство; що сьміливі, самолюбні, не лякають ся хулити власть, ¹¹ хоч ангели, кріпостью і силою більшими будши, не приносять проти них перед Господа докоряючого суду. ¹² Сі ж як безсловесні зв'їрі, природні, що родять ся на лови і забитте, хулять, чого не розуміють, і в зотлінню своїм загинуть, ¹³ і нагороду неправди приймуть. Солодкими вважають вони дочасні розкоші; вони самий сором і беззаконне, розкошують в обманстві своїм, їдаючи з вами; ¹⁴ очі мають повні прелюбодіяння і неперестаючого гріха, надять душі неутверджені; серце в них навчене до зажерливосте, се - діти прокляття; ¹⁵ котрі, опустивши праву дорогу, заблудили, йдучи дорогою Валаама, сина Восорового, що полюбив неправедну нагороду, ¹⁶ тільки ж мав кару за своє беззаконне, бо підяремник німий, проговоривши чоловічим голосом, остановив нерозум пророка. ¹⁷ Се жерела безводні, хмари, хуртовиною гонимі, котрим чорна темрява на віки захована. ¹⁸ Промовляючи бо великими і марними словами, принаджують хотіннем тіла та розпустою тих, що ледво утїкли від живучих в блуді, ¹⁹ обіцяючи їм волю, самі будши слуги зотління; хто бо ким подужаний, того він і невольник. ²⁰ Коли бо, утїкши від нечистоти сьвіта через пізнанне Господа і Спаса Ісуса Христа, однакож, знов замотавшись, бувають подужані, то останне їх - гірше першого. ²¹ Лучче би їм було не пізнати дороги правди, як, пізнавши, одвернутись від переданої їм сьвятої заповіді. ²² Довело ся ж їм по правдивій приповіді: “Пес

вертаєть ся до своєї блювотини”, а свиня, скупавшись, (іде) валятисть у калюжу.

3

¹ Се вже, любі, друге пишу вам посланне, в котрих, наповідаючи збуджаю чисту думку вашу, ² щоб згадали слова, проречені від сьвятих пророків, і заповідь від нас, яко апостолів Господа і Спаса, ³ се найперш знаючи, що прийдуть в останні дні ругателі, ходящі по своєму хотінню, ⁴ і скажуть: Де обітниця приходу Його? від коли бо батьки умирають, усе так само пробував від почину створіння. ⁵ Не знають бо ті, що так хочуть, що небеса були в давнього часу, і земля із води, і в воді постала словом Божим, ⁶ для чого й тогдасній сьвіт водою затоплений, погиб; ⁷ нинішні ж небеса і земля тим самим словом заховані, і на огонь зберегають ся про день суду й погібелі безбожних людей. ⁸ Тільки ж одно се нехай не буде перед вами тайне, любі, що один день у Господа, як тисяч літ, а тисяч літ, як один день. ⁹ Не гаїть ся Господь з обітницею, як се декотрі за гайку вважають; а довготерпить вам, не хотячи, щоб хто погиб, а щоб усі до покаяння прийшли. ¹⁰ Прийде ж день Господень, як злодій в ночі; тоді небеса з шумом перейдуть, первотини ж, розпечені розтоплять ся, і земля і діла на ній погорять. ¹¹ Коли ж се все зруйнуєть ся, то якими слід вам бути в сьвятому життю і побожності, ¹² дожидаючи й бажаючи скорого приходу Божого дня, котрого небеса, палаючи, рунуть, і первотини, горючи, розтоплять ся? ¹³ Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаємось, в котрих правда домує. ¹⁴ Тим то, любі, сього дожидаючи, старайтесь нескверними і чистими явитись перед

Ним в упокою, ¹⁵ а довготерпінне Господа нашого за спасенне вважайте; яко ж і любий наш брат Павел по даній йому премудрості писав вам, ¹⁶ яко ж і в усіх листах, говорячи в них про сі речі; в котрих дещо тяжко зрозуміти, що неуки і неутверджені перекручують, як і інші писання, на свою власну погібіль. ¹⁷ Ви ж, любі, знаючи вперед, бережіть ся, щоб і вас не зведено блудом безбожників, і не відпали від свого утвердження; ¹⁸ а ростіть в благодаті і знанню Господа нашого і Спаси Ісуса Христа. Йому слава і тепер і по день віка. Амінь.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P.
Kulich in 1871

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files
dated 22 Nov 2019

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358